

saadant Forslag. Jeg maa endvidere give den højtærede Minister Ret i hans Utilbøielighed til at gaa ind paa den først stillede Begæring, nemlig paa, at Staten skulde træde hjælpende til for at dække den Del af Tabet, som Forsikringen ikke selv var i Stand til at dække. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan forstaa disse Ord; thi jeg ved ikke, hvad det vil sige, at Forsikringen ikke skulde være i Stand til at dække Tabet. Et af to maa være Tilfældet, enten maa det være en gensidig Forsikring eller en Forsikring, som er en Forretningslag. Er det en gensidig Forsikring, kan jeg ikke let tænke mig, at der paa det her omhandlede Omraade skulde indtræde noget Tab, som ikke alle Eksportørerne skulde være i Stand til at dække, og for saa vidt det er en Forretning, grundlagt som en egentlig Forsikringsforretning, kan der jo nok være Tale om, at Præmierne ere mindre rigtig beregnede, saa de vise sig utilstrækkelige over for et enkelt Tab eller i et enkelt Aar, men det maa da blive Forsikringselskabets Sag at forandre sine Præmier og søge Tabet dækket paa en eller anden Maade. Jeg kan heller ikke efter de foreliggende Oplysninger se, at der er nogen bestemt Trang i Øjeblikket til at foretage noget paa dette Omraade. Det oplyses, at Forsikringen for Tiden varetages af tykke Selskaber samt af et dansk Selskab i Esbjerg, der særlig varetager Forsikringen for Hamborgs Bedkommende. Nu siges det ganske vist, at der er Fare for, at de tykke Selskaber kunde trække sig tilbage. Ja, dersom man ad denne Vej vilde paaføre dem en Konkurrence med lavere Præmier, end Forholdets Natur tilliger, ved Hjælp af Statstilskuddet, er der Udset til, at de tykke Selskaber ville opgibe Konkurrencen med et saadant Foretagende, men saa er det Staten selv, der fremkalder det, man nærer Frygt for. Det forekommer mig altsaa, at saa længe der eksisterer disse Forsikringselskaber, og de gøre Fyldest, er der ikke nogen Grund til at etablere den her omhandlede Forsikring. Naar det dernæst siges, at de 100,000 Kr. skulde være en Grundfond, forstaaer jeg egentlig ikke rigtig, hvad denne Grundfond vil sige. Efter min Mening skulde det bethyde en Garantifond, en Fond, som altid var til Stede for at give den behørigte Garanti for Forsikringen, men i saa Fald maatte det dog betinges, at saa snart det har været nødvendigt i enkelte Tilfælde at angribe den Fond, maatte det forbrugte saa snart som muligt erstattes, saa Fonden bestandig holdes paa samme Punkt. Der siges ganske vist, at det skal fastholdes af Staten, at Selskabet er forpligtet til at

refundere Tilskuddet, naar dets økonomiske Status maatte tillade det, men det er en temmelig vag Bestemmelse, og som oftest vil Bestyrelsen vist erklære, at den økonomiske Status ikke tillader det. Skulde det derimod være Meningen, at de 100,000 Kr. kunne forbruges successivt til Dækning af Tab, som indtræffe i en nærmere Fremtid, kan jeg egentlig ikke se andet, end at Formaalet derved er meget forsejlet; thi i saa Tilfælde vilde det jo sige, at kun de Eksportører, som ere saa heldige, at Mund- og Klovshygen rammer deres Dør i den første Tid, medens der endnu er noget af de 100,000 Kr. i Kassen, ville saa Gavn deraf. Naar de 100,000 Kr. ere forbrugte, ville senere Eksportører ikke saa Gavn deraf. Jeg tror derfor, at hele Foranstaltningen i høj Grad trænger til omhyggelig Overvejelse, før den træder ud i Livet, og jeg haaber, at den højtærede Minister ogsaa vil lade den blive denne Overvejelse til Del, inden der faktisk sker noget med det Beløb, der her stilles til hans Raadighed. Endnu skal jeg bemærke, at der til Slutning siges, at „det mulig vil vise sig hensigtsmæssigt, at den ovennævnte Forsikring udvides til tillige at omfatte Forsikring mod Tab og Skade under Transporten ad Søvejen til Karantænestedet.“ Dette forekommer mig at være overmaade uheldigt, og jeg ser heller ikke nogen Nødvendighed derfor, at den Stund Forsikring imod Tab og Skade ved Søtransport jo kan tegnes i de bestaaende Søforsikringselskaber, og Konkurrencen mellem disse vistnok vil være tilstrækkelig til, at der ikke forlanges unødvendig høje Præmier. Dersom det derimod skulde have været Meningen, at der her skal være Tale om Tab, forårsaget ved Mund- og Klovshygen under Besz, forekommer det mig at være noget uhenigtsmæssigt, idet det vil føre til, at Eksportørerne sandsynligvis ville blive saa meget mindre nøjeseende med de Kreaturer, de affende, og mulig blive langt mere tilbøjelige til at risikere, at der afsendes Dyr, som allerede ere behæftede med Mund- og Klovshygen. Jeg ser mig derfor ikke i Stand til at stemme for dette Forslag, naaget jeg meget gerne skal erkende, at der kunde være nogen Anledning til over for denne betydelige Kalamitet at gøre noget fra Statens Side. Det benægter jeg ikke, men jeg finder kun, at dette Grundlag ikke er af en saadan Bestaafenhed, at man med Tryghed vil kunne stemme for en saadan Bevilling.

Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme nærmere ind paa det saa meget omdebatterede Spørgsmaal om Statsdrift mellem Esbjerg og Parkeston, men jeg ønsker dog for mit